

સરોદે ચમને નસિહત

ધશ્વર રહુતી.

(ખમાચ—દાદરો.)

(આજ કાહાન મોરલીનો—એ રાહ.)

- અજખ રખ રચના તારી અજખ ખલીહારીરે, ૧.
અજખ ખલીહારી તારી જલ્લં હુંપર વારીરે.
આકાશ ધરતી આડ પંખી પાહડ પવન પાગુરે,
અનેક કીસમ રંગ રૂપે મૃષ્ટિ સંગારીરે. ૨.
પંધરાવે રોશની તું નૂર ઝમકદારીરે,
સીકત સારી ગાંઠ તારી કરે મદદ માહારીરે. ૩.

દુન્યા નાટકશાળા.

(જીંજોટી ખરહુન્સ—ગજલ.)

(પરદો રંગીન નસિહત કરે—એ રાહ.)

- દુન્યા નાટકશાળા એક અજખ અવતાર,
ભાગો ભજનય ગમી ખુશાલીના આ સંસાર. ૧.
તાલેવંત ગરીબ કોઈ, કોઈ નોકર શોક,
કોઈ નાચે હશે, કોઈ રહે નવધાર. ૨.
ખેસે એ થીએતરમાં, લોક પદવી મીસાલ,
પણ જલ્લું પડે સંધાઓને થઈ એકજ દવાર. ૩.
નઝરમાં ખુદાનીતા, એક સરખાં સંધાછે,
આખર પડદો પડતાં રહે નેકી ખદી સાર. ૪.
રાહ્યું નથી કંઈ હયાં, રહેવાનું નથી,
એ સમજી આ ક્યાનાંઓ, નેકી કરો અખત્યાર ૫.

નેકી.

[ખરહુન્સ—ગજલ.]

(પીલા સાકીયા સાગરે —એ રાહ.)

- નેકી કરોરે કોઈ નેકી કરો,
ખદીથી રહી દુર નેકી કરો ;
નેકીથી મલે જગતમાં શુખ,
એ સમગ્ર એ ક્યાનાઓ નેકી કરો. ૧.
- નેકીને બલાઈજ આવશે કામ,
નેકીથી ઐ તમને કરશે સલામ ;
કર્યાથી તે પામશે ખદસો જરૂર,
નેકીથી થાશે અમર તમનું નામ. ૨
- એ દીનની સમજે આ ક્ષાની દુન્યા,
કરો ન ખીજું કર્મ નેકી વના ;
ખદીનો આવેછે અલગ્નતમ ખદ,
જેહાનમાં નેકી વન છે સંધુ ક્ષના. ૩.

દયા.

[જંજોટી—પદ.]

(સુધી આળી ફલ જાળી નર નારી—એ રાહ.)

- દયા રાખો દયા વાહાલા દયા દીલના ડાહ્યારે,
ગુણા ધણા છે સુનો દયાના. ૧.
- દામ દયાનું ખોહોલું રે જાણો,
દયા પામે સદા રખની આસીરવાદ છાયારે. ૨.
- મયાલું થાવો જો મોહતાજમંદ પર,
દુવાલાગે થાએ રહુ અમર તમ કાયારે. ૩.
- દયાછે ઉત્તમ મરદઈ ખવાસ,
શોભે સદા દયાથી રાજ ગુણી રાયારે. ૪.
- ખદલો દયાનો દયાછે ભાઈ,
રાખો આહયા મલે માયા અસીલ ના જાયારે. ૫.

સખાવત.

[જાંબેટી—ગજલ.]

(જર હોવેતો હર કોઇ હોવે—એ રાહ.)

- સખાવત કરે અખતયાર અખત રૌશનરે,
 સખાવતથી જીતે જેહાન આદમીનું મનરે. ૧
 સખાવતનો રાખે વેહેતો જીતે જે ઝરોરે,
 ખીલે ફલદ્રુપ થાય તેનું જાંદગીનું શુલશનરે. ૨.
 સખાવતથી અમર નામ આશકાર જેહાનમાં,
 પહેરે સખાવત સાહ્યો, તેજ ખરોસજૂનરે. ૩.

લોભ.

[જહલો—ગજલ.]

(દબારે એક રસીયો રાજન—એ રાહ.)

- લોભ લાલચ અતી પુરાંછે ભાઈ,
 વલગે ધનિસાનને જલોરે ધાઈ. ૧.
 લોભછે પાપનું મુલરે જાણો,
 લોભાશો જો લોભે તો જીતે કગાઈ. ૨.
 લોભ કરવા જીતે કોઈ ચીજનો જો,
 ખોશો જે હશે તે આંધલા ધાઈ. ૩.
 લોભથી પાપી પકડવો પડે માર્ગી,
 ખેંચવું પડે આખરે પસતાઈ. ૪.
 'નૌપોદ્યન' 'સીકંદર' જેવારે શાહ,
 થયા આજેઝ આખર લોભથી લોભાઈ. ૫.

વેહુમ.

[જહસો—૫૬.]

(મગપણ સાચું સાનું ભાઈ—એશક.)

- વેહુમ કદી નહીં કરવો ભાઈ, વેહુમછે અતી ખુરોરે,
 વેહુમથી અને હીચકારો જે, મરદ હોય કોઈ શૂરોરે. ૧.
 વેહુમ કરેછે ખાના ખરાખી વેહુમ લાવે જાંતલરે,
 વેહુમ ખોટાનું ખરું ખનાવે ને કરે નીતિનો ચુરોરે. ૨.
 વેહુમ કરાવે કજ્જા લગાઈ, કરે નિર્દોષને હોરાનરે,
 વેહુમ કરાવે આશકને હાથે, નાશ માશુકનો પૂરોરે. ૩.
 વેહુમ કરે દીલને ખેચેન, વેહુમ વેહુમી ખનાવેરે,
 વેહુમી ધનસાન હોય તે લાવે, સંધાપર શક ખુરોરે. ૪.
 અકકલવાસો ડાહ્યો વેહુમથી, અને દેખતો આંધળોરે,
 ‘સરોદેચમન’ આ નશિહત કરેછે વેહુમપર નાંખી પૂરોરે. ૫.

નાટક.

[ઈંગ્રેજી.]

(કલ્તેહ પુકારો દમદમ—એ રાહ.)

- નાટકછે આલમનો ચિતાર,
 નાટક નીતિ નમુનેદાર ;
 ખતલાવે દુન્યાનો સંસાર,
 ખુખી નેકીનો નેક સાર. ૧.
 દેખાડે જુસ્સા તરેહવાર,
 હીંમત, કીનો, મોહોખત ને પ્યાર ;
 દોસ્તી, સખ્તરી, સત સંગાર,
 હવસ, મફર, ખદીની હાર. ૨.
 નેકીનું નેક ખનાવે કામ,
 ખદીનો લાવે ખદ અંજામ ;
 ગમી ખુશીનો સરંજામ,
 ભજી ખતાવે લઈને દામ. ૩.

ગાયન.

[પાહાડી જાંનેટી—દાદરૌ.]

(નહીં મુજસમ કોઈ અલખેલો—એ રાહ.)

ગાયન છે એજમતી હુન્નર,
અસર મધુર મનો હર ;
ગાયન દાવો ખુદાનો છે,
શુશુવંતોએ સદાનો છે,
તનમન રીઝવાનો છે,
ગાયન સુંદર નીતિ ધડો. ૧.
ગાયન પિગલાવે વેર ઝનુન,
ગાયન અટકાવે કામ જાણુન ;
ગાયન સુખએન નીત લાવે,
ગાયન રડતાંને હસાવે,
નેકીનો માર્ગ ખતલાવે,
ગાયન સુંદર નીતિ ધડો. ૨.
ગાયન છે આ જીવનું ખંધન,
ગાયન કરેરે શાંત મન ;
ગાયન છે દરદીની દવા,
જાગે પડ્યા હોય મરવા,
સુની 'ગજલ'ને 'કાહારવા,
ગાયન સુંદર નીતિ ધડો. ૩.

ખંદગી.

[કહ્યાન—ગજલ.]

(ખુદાયા તું ખાવીંદ પરવરદીમાર—એ રાહ.)

સજાવાર કરવીછે ખંદગી દાદાર,
આલમમાં નથી કોઈ ખુદાવન યાર.— ૧.

- ખંદગીથી થાય ખુશી હરપલ ખુદા,
કરે દયા હરદમ તે કીરતાર અપાર.— ૨.
- ખંદગીથી થાય હૈયું હલકું હમેશ,
જુલો નહી હરગેઝ તેનો ઉપકાર.— ૩.
- ખંદગીથી રાહત ખંદગી આરામ,
સમાયો એ લોહિતમાં સુખનોસાર.— ૪.
- ખંદગીછે ખુરાકે ખુદા ખાવીદ,
કરો પરસ્તેશ માટે તેની હરપાર.— ૫.

નીંદાખોરને વચન.

[જહલો—દાદરો.]

- (કનકવો મારો કંઝુરે કપ્પજકેવોરે—એ રાહ.)
નાદાનો તમે નાહક નિંદા નહીં કરોરે,
ઈજત આપરૂ સૌ જાશે,
આખર મોહ કાળું થાશે.— ૧.
- સાચું જુઠું કરી તમે, મોજ ન માની મનમે,
ફસાવો નહીં નિર્દોષને;
ભલાનું ભુંડું ખોલો,
અંધાપો છતી આંખોલો,
કંગાળ દુષ્ટ પાપી એ રસ્તે નહીં મરોરે.—૨.
- ગરીબનું જે ભાંજે ઘર, ધુળ પડી તે જીવતરપર
રાંકનું ન દુઃખવો દીલ;
ઠગારી નિંદા નહીં કરો,
પાપનો ભાર એ નહીં ભરો,
અંતેમરશે કચડાઈ એથી પાછા ફરોરે.— ૩

પૈસો.

[બરહુન્સ—ગરબી.]

(સરસ સજ સણગાર સીધારયા—ઝેરાહ.)

- પૈસોજ પ્યારેરે જાણુ જગતમાં
 પૈસોજ જીવનો આ જીનરે.— ૧
- પૈસોજ મોભો ને પદવી મલેરે, પૈસે એલકાખ ચાનરે
 પૈસાવાલોજ ગણાયરે ડાહયો, પૈસોજ મલેછે માનરે.— ૨.
- પૈસોજ દોસ્તો સગાં સાથીને, નહીં કશાંની વાણુરે
 જીય જો એકવાર પૈસો ઝો ભાઈ, થાય સંઘું વેરાનરે.— ૩.
- પૈસાના થાય ચુલામ ઘણાજી, કરે સૌ જીન કુરખાનરે
 પૈસોજ પૈસોજ પૈસોજ પૈસો, પૈસોછે સુખની ખાનરે.— ૪.

નસીબનું ચકકર—બદખજતને દીલાસો.

[કૌંસીઆ—ગજલ.]

(તુજકો ગયેરોંસે ન મીલના—ઝે રાહ.)

- મત કરો કુચ્છ ગમ અઝે પ્યારોં, ઇસે દર્દ ટલતા નહી,
 દૌરે ઝમાનેકે સામને, કીસકા કુચ્છ ચલતા નહીં.—૧.
- સઆદતો શકાવત હઝે, ઢંગ સખ આલમકા,
 મારતા લાખોંકો વલે ઢંગ અપના બદલતા નહીં.— ૨.
- ચાહે શાહકો ગદા, ખના દેતા હઝે આનમે,
 લીખા કીસમતમે જો અપના, વોહી નીકલતા નહીં.—૨.
- ગર ચાહે કર દેતા હઝે, હરઝેકકો પલકમે ખાક,
 મરતા સેંકડો ઉસે મગર, ગમસે કોઈ જલતા નહીં.—૪.
- ન રહા કોઈ ઝીન્દા ઇસે, હુવા 'જમશેદ' ખી ફના,
 આખે હયાત ગર પીઝે કોઈ, ઉસકા ખી ચલતા નહીં.—૫.

વીદ્યાની ખુબી.

[ખમાચ જીલો—હુમરી.]

(દરસન ખીન અંખીયાં—એ રાહ.)

- ખુબી જુઓ વિદ્યામાં ધણી
ખીલવણીછે તનમનની.— ૧.
વિદ્યાછે સણુગાર શરીરનો,
શીખવે શિખામાણુ સદ શુણુની.—૨.
વિદ્યા જેવી ચીજ ખીજ ન કોઈ,
ખલી જીંદગી વિદ્યા વનની.— ૩.
ચાખો વિદ્યાનું મધ મધુરજો,
ખીછાણો શક્તિ રખની.— ૪.

કેલવણી વધારવા વિષે અરજ.

[પરજ—ગરખી.]

(ચાલો સજાણી ચંદની રજની—ચેરાહ.)

- અજખ અસર કેલવણીમાંછે, રહાપણુ જ્ઞાન વધારોજ,
કેલવણીનો રો ધારો, એજ ખરો સુધારો
જ્ઞાન વધારોજ.—૧.
હુંકી આ જીંદગીમાં ભણુવો, એલમ હુંનર સારોજ,
એલમનો અખુટ ખજનો, શોધવા ધ્યાન લગાડો
જ્ઞાન વધારોજ.—૨.
કેલવણીછે આઝ અવેરનું, મહિમાછે ખહુ ન્યારોજ,
સદશુણુના તો હીરા તોડી, તજોની ખદ આચારો
જ્ઞાન વધારોજ.—૩.
શીખવી શીખવી ખાનુઓને પણુ, ભવનાં દુઃખો કાઢાડોજ,
કેલવણીછે સ્ત્રીનો સણુગાર, અરજ આ સ્વીકારો
જ્ઞાન વધારોજ.—૪.

સદયુણ.

[જીલો—પીલુ—લાવની.]

(કાલી ઘટા કોંચલ ખન છાંધ—ઐ રાહ.)

સદયુણ તને ના કોઈ, સદયુણની કીંમત જોઈ ૧.
સદયુણ મોતીનો હાર, પહેરે તે તરે ભવપાર
સદયુણે સુખ સંસાર, દુઃખે દોઝખનો ગાર

સુલ.

સદયુણ સાચો સણગાર
નીતિ રીતિનું ધ્વાર
સદયુણ નેકીનું આડ
જીંદગી ખેમુલ, મેલવી ધુલ, જેણે દુઃખે હાથ કર્યો મોહી-
સદયુણ ૨

હીંમત રાખવા વિષે.

[જીલો—કાફી—કુમરી]

(ખાગે ફરતી જોઈ કુદરત—ઐ રાહ.)

હીંમત રૂઢી ધનસાનીયત, ભરી ઐ રાખોરે ૧.
હીંમતે હુશીયારી હીકમત આવેરે ઝટઝટ,
હીંમતથી ખેમૂળ ખચે જન, હઝારે લાખોરે ૨.
હીંમતે મદદ ખોદાની, ઐથી મરદી ખરી,
હીંમત રાખો ગર કોઈ, ફલ સારાં ચાખોરે ૩.
હીંમતે 'હારમજી કોટવાલ,' લડયા શેર સંગ,
ખહાદુર ઐવા નરની કોઈ, ખૂટ પુરી નાંખોરે ૪.

‘પ્રોફેસર દાદાભાઈ’ હીંમતે, લડે હક કાજ,
 હીંમતથી મલે માન આદમને, ભવ આખિરે ૫.
 ઉઠો ઉઠો શૂરા દલેર, પડી રહે વલે નહીં,
 ‘એમ તેમ કર’ એ શીશ્યારીનાં, સાંધો શુરાખિરે ૬.

શરાખ.

[પીલુ—હુમરી]

(ગાયેલુકાર ગાયે ગાયેરે—એ રાહ.)

હોજી શરાખ લાલમ લાલરે,
 પીઓ પીઓ પીઓ ગુલાખી ૧.
 શરાખ આખ ગુલાખ રસરંગ,
 ખહેલાવે દીલ જનરે;
 શૂર શરાખે આવે દીલમે,
 વધુ લાવે જાનલરે. ૨.
 શરાખે મોખત લાગે ખુદાની,
 ખખશે લેઝત ખુશ કેરે;
 વધુ પીઓતો થઈ જાએ કાતેલ,
 ખની જાઓ કાકા વાલરે. ૩.

કીસમતની વાત કોણુ જાણે ?

[જીલો—ગજલ.]

(મએ જનતીથી પરીચાંસે—એ રાહ.)

ખાત કીસમતકી કભૂ જાને નહીં કોઈ,
 જાનેગર ઉસકા કભૂ માને નહીં કોઈ. ૧.

- દીખાતા હએ રંગ એ નયા દુન્યા કે ચમનકા,
પન્જે તકદીરસે છુટે દીવાને નહીં કોઈ. ૨.
- લીખાન્ને અપને ખખતમેં વોહ હોતા હય ખેશક,
તદખીર કર શકે ઉસકી શ્યાને નહીં કોઈ. ૩.
- ઝરદાર કોઈ મુખતાર કોઈ, હોતા હએ ગીરફતાર,
હસતા હએ પલમે રોતા હએ ઠીકાણુ નહીં કોઈ. ૪.
- નેક હએ જો પાતા હએ અચશે રાહત મર્ગતક,
કીસતીકો ઉસકી શકે દુખાને નહીં કોઈ. ૫.

લવીસની વાત કોઈશું જાણે ?

[જીલ્લો—ગજલ].

(નાઝ અમ્મદા નઝર અમ્મદી—એ રાહ.)

- હોય ખખર લવીષ સોને, રે પછી તો થઈ ચુકું,
આદમ જો જાણે આગાહી, રે પછી તો થઈ ચુકું. ૧.
- અજબ એ છે જે ધનસાન, કરેછે હોનારતની વાતો,
ખને માનવી જો ખુદા, રે પછીતો થઈ ચુકું. ૨.
- પૂછો નસીખ જાણનારને, કાંય પડેછે તે આફતમાં,
રહે નસીખ જો તાપે તેને, રે પછી તો થઈ ચુકું. ૩.
- નથી માલમ કોઈને આગલ, શું શું ખનવાતું છે,
એવું જો થતું હોય, રે પછી તો થઈ ચુકું. ૪.

જગતનો કારોબાર.

[ખેહાગ—ગજલ.]

(ગયરત નઆઈ વુઝકો કુચ—એ રાહ.)

- હઝાર લાચાર અયે ચાર ખીચ જહાંનકે પડે,
રેહતા કોઈ ખંદગીમે હરઆન ધ્યાનમે ખડે. ૧.

- હાએ અફસોસ કરે કોઈ કોઈ અએશમે મરે,
કોઈ ગુરૂ એલા કોઈ કોઈ પાંઉપે પડે. ૨.
બલાઈ કરે ખુરાઈ કરે કોઈ પાદશાહી કરે,
ખૂની કરકે જ્વરા લલુ દારપે ચડે. ૩.
કરે રંજે મેહુનત કોઈ કોઈ સોતા હાએ,
હસતા રોતા અસીર કોઈ કોઈ સરદાર ખડે. ૪.

ખુદાનો કુદરત.

[ખેહાગ—કુમરી.]

(જંદગી ખરખાદ હાએ—એ રાહ.)

- યા ખુદાયા તુંજ ખીન જંદગી ખરખાદ હાએ,
દેખકે કામીલ કુદરત તેરી દીલ હમારા શાદહાએ. ૧.
ખનાયા હાએ તુને પરવર ફલક અખતર મેહુરકમર,
આખ કેશવર શજર ગવ્વર ખેહુતર આદમઝાદ હાએ.
જંદગી ખરખાદ.—૨.

ઉદયોગ.

[કાલંગરો—લાવણી.]

(ધરસે ગઈ મોરી ખ્યારી—એ રાહ)

- ઉદ્યોગ છે ઉત્તમ ભાઈ, કરો નહી કદી આલસાઈ. ૧.
વન ઉદ્યોગ ખેતી રહેતાં હયાં કંઈ નહીં વળે,
આધારે ખીજને કદી દલદર નહીં ટળે;
વન મેહુનત ધન માલ સુખ સંપત નહીં મળે,
રહો કંગાળ ઉદ્યોગ વન જંદગી નહીં ફળે;
રહો ઉદ્યોગી સદગુણી થાઈ—કરો નહી કદી આલસાઈ. ૨.

ખુદાનો ભેદ કોણ પામે ?

[કાલંગરો—ગજલ.]

(કયા કમાન અખરને એકતીર—એ રાહ.)

- ભેદ અલ્લાહકોરે કોઈ જાનતા નહીં આદમ,
હમતો હએ અએ બાઈ નાચીઝ કમમે સખસે કમ; ૧.
આદમ મટીકા હએ મહેમાન એ મુસાફીરખાનેમે,
ઉમ્મર અપની ભર ગઈ જો કુચ કરેગા એકદમ. ૨.
મુર્ગીદીલ આદમકે અરે રહેતા મૈયાદકે કફસમે,
વોહ ફરેખસે રાહેનેકી મે ચલ શકતા નહીં કદમ; ૩.
રહેતા હએ નેક મદખી આઝાબમે કીસ વાસ્તે,
અદ આદમકોખી કબી મીલતા નહી રંજ્જે અલમ. ૪.
કોઈ મરતા રાહાતમે ઝૌર કોઈ દરદામે મરતા,
કોઈ તરપતા ખાકમે હરદમ રહેતા ખાકે ગમ. ૫

ખુદાઈ ખાગની ખુખી.

[કાલંગરો—ગજલ.]

(ચલ ગયે હએ દોસ્તો—એ રાહ.)

- કીસ તહરેસે દીખા હમને અજબ ખુદાકા શુલશાન,
મીસલે જુલજુલ કરકે પરવાઝ કરતા થા સયરે અમન; ૧.
દેખી અજબ શએનૂશી હરખ્યાલમે હયેરાન હુવા,
સેવતી ચંપા શુલે શખ્ષુ નરગેશ સોસન ઝોર સમન. ૨.
ભાયા દીલકો મોગરા મોતી આખ તેરા અયે ખાગખાન,
ખાગ લગાયા લાયા પાતે પાતે ફૂલ શુનમાદહન. ૩.

તવંગર થયાથી છકી જવું નહીં.

[દેશ—ગજલ.]

(હમકો જો જમના દેખકે—એ રાહ.)

હોકે જરદાર અયે દીલદાર નહીં ભૂલો હાલત અસ્લકી કોઈ.
મીલે રાહત ગર ખીશીયાર નહીં ભૂલો હાલત અસ્લકી કોઈ. ૧.
ખાલો જર રહેતા દાયમ નહીં રહેગા નહીં અયેસો આરામ,
ખીચારે મુફલીસસેખી નહીં ભૂલો હાલત વસ્લકી કોઈ. ૨.
રહો અયેનમે આપ હરખારપર યાદખી ગરીબકી રખો,
ન હો મગર હોગા ફના આએગી નોખત એ મરસકી કોઈ. ૩.

વેર.

[કહાનડો—૫૬].

(કોણ હરી વન ભુંડી સૂલ—એ રાહ.)

હારે હારે તજે વેર તમો ભાઈ,
વેર વેર કેહેર એહેર કાહાલી રાખો માયા આહયા,
મોપર પ્રસન થાઈ. ૧.
વેરછે જંગલી દાનસાફ જાણો રાખો નહીં મનમાંહી,
વેર કરેછે ભેજુરે ગેય દીલ ઉકલાઈ કકલાઈ ૨.

ગરૂરી કરવી નહીં.

[કાલંગરો—ગજલ.]

(હું હજે કૈસી અલ્લાહ—એ રાહ.)

કરો નહીં ગરૂરી અએ મારા યાર,
કે થાશે કોઈ દીન તમો ગીરફતાર; ૧.

ગરૂરી દાનાવોને નથી પસન્દ,	
ગરૂરી છે એવો આણેસોનું કાર.	૨.
ગરૂરી છે બદબખ્તીની રે નીશાન,	
ગણુકાવશે નહીં તમને કોઈ નરનાર;	૩.
ફત્તેલ પામશે તે નહીં રે હયાં,	
ગરૂરી કીધી જેણેરે અમ્મત્યાર.	૪.
ગરૂરીથી થયો ફના 'જમશેદ',	
ગરૂરીથી પડશે થાતું ગ્રમખાર.	૫.

ખામદાદ.

[કાલંગરો.]

(શરોરો આ સુનો શીસેન—એ રાહ.)

ખની ખામદાદ, ખુદાની યાદ,	
થઈ રોશન, જેહાન આખાદ.	૧.
મધુર પવન, ખીલવે છે મન,	
ક્ષંપટ ચમન, કરે દીલ શાદ.	૨.
પડે છે દવ મોતી સમાન,	
ખન્યાં સફેદ, જમીનને આડ.	૩.
સોનેરી ખુરશેદ રોશની,	
હીપાવે જહાન રખની દાદ.	૪.
ખંદગી દાદાર, શુકર હઝાર,	
ચી રહીએ દુઃખથી આઝાદ.	૫.

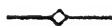

ઈશ્વર સ્તુતી.

[પરજ—કાલંગરો—હુમરી.]

(મારી આંખોયાં ફરકન લાગી—એ રાહ.)

- ઓ ખુદા તારી ખુખી ઘણી ભારી,
છેએ ખુખી માટે તુજ આભારી; ૧.
આશ હમારી છે તુંજમાં દાદારે,
વીના એ ન કશું લાભકારી. ૨.
ઝરો દયાનો વેહેતો સદારે,
રાખ હમપર જરી જરી; ૩.
સીકત તારી કેમ ગાઈએ ગાઈએ રે,
જેઈ કુદરત અજબ ન્યારી. ૪.
લાવીએ યાદ મનમાં તું નેકરે,
જેઈ કુદરત અજબ ન્યારી. ૫.

ખુદાઈ મોહબત કરવા વિષે.

[સોહેની—ગજલ.]

(કલસે તું ખેકલ અયે યાર—એ રાહ.)

- ગર્ક ખહેરે ઉલકતમે અલ્લાહકે ધનસાન હો,
કયેરા કે કદમ રાહામે ઉસકી ન ખેંધ્યાન હો; ૧.
શીદા જનો માલસે ગરહો દાદારો દાવર પર,
ખાગે ખુદામે મકાન ચૌર મુશકીલ આશાન હો. ૨.
લગાના યારો દીલ ઉસ ચલે ખાગે હફીફી પર,
ખંદા ઉસકી યાદમે મશગુલ અખ હરઆન હો. ૩.

ખુદાનો ઊપકાર જોડો. માનીએ એટલો ચાડોછે.

[કાલંગરો—દાદરો.]

(મધુર મધ ચાખારે—એ રાહ.)

તરસ રાખો નયેનારે, અહેશાન માંહી. ૧.
એલમ શીખવો હોય કોઈ જેમ, ઉમર ભર પુરો ન થાયે;
ઉપકાર તેમ વલે નહીં રખનો, દીનદીન વધ્યો તે જાય. ૨

ધ્રુવરને ભગવા ચાલો.

[પ્રભાત—ગજલ.]

(ઊઠા પ્રભાત સમરીયે—એ રાહ)

સજ્જનો સજ થાવોની ભજ્જેની રામ નામરે,
માળા ભકિત ભાવની પેહોડી સાંધીલો હીત કામરે. ૧.
સજ સેવા ભકિત ભજ જપો હરીનું નામરે,
સાચું પ્રહમ નામછે પ્યારું હર હર કામરે. ૨.
આશ રાખી પ્રભુજીમાં દેવો તન જનરે,
ચાલો ચાલો ચાલો ચાલો ચાલો ભીડો હામરે. ૩.

ધ્રુવર રતુતી.

[માલકોશ—પદ.]

(પરશતીસકે કાખીલ—એ રાહ.)

કરું શુક તેરા અપ્પ અયે દાદગર,
તેરી યાદમે હયે તડયતા જમર. ૧.

દાતા તુંહી નીરધનકો આધાર,
 કરું જ મેરા તોપે હરદમ નીસાર. ૨.
 તુંહી હક તુંહી નૂર રેહુમાન રહીમ,
 કરમ કર મેરે પર હકીમો કરીમ. ૩.

ધ્રુવર રતુતી.

[ભિરવ—તીલાણો.]

(યલેમવું યલેસી યલાલે—એ રાહ.)

કર કર કરમ કરીમ,
 હર હર નામ મોહે તેહારે લગતહે પ્યારે પ્યારે; ૧.
 ધરત ધ્યાન દાતા તેહારો જપત રટતહું મએ, ૩૨ ૩૨,
 નીસ ખાસર નહીં ભૂલું મેં તોહે દામન મકસુદશે ભરભર. ૨.

સત્યતા.

[ભિરવી—ગજલ.]

(જિરે જલેમ કાંએ ગમ ખાર—એ રાહ.)

સમજે સમજે શ્યાના સજ્જન,
 સમજેની મારું આ વચન ;
 સત્યતા રાખો ગરજે તમ,
 માન પામો હરદમ હરદન.—૧.
 મલશે ઈજત ખાન પાન,
 હીરા સમાના ગણાશે તમ ;

ઝમે ત્યાંથી પણ ઝોલખીને,
વખાણુ કરશે દરએક જન.—૨.

અક્કડપણું ન છોડશો ભાઈ,
પડશો હેઠા પછી પસતાઈ ;
સભ્યતાએજ સુખ કદમ,
હાંસલ કરો સભ્યતા ધન.—૩.

માખાપ વડાં દોસ્તો સગાં—
—સે, નમીનતા થઈને ચાલસો જો ;
ખુદા થારો ખુશીરે ખહું,
આખાદ થારો જીંદગી સમન.—૪.

ગરીબાઈ.

[ભેરવી—હોરી.]

(એજમએ તો ખંગીયાંમે—એ રાહ.)

પડો નહીં અરે કોઈપર ગરીબાઈ,
ગરીબાઈ છે મોટી સજ્જ એ ભાઈ.—૧.

ગરીબાઈ કરે આદમીને લાચાર,
રહે ઈનસાનની કબરે થાઈ.— ૨.

ગરીબાઈ એતો જાણે ગુનાહ થયોજ,
ધીક્કારે શ્રી એમ ખફારે થાઈ.— ૩.

ગરીબની હાજત પુરી પડે ક્યાંથી,
ગરીબ તો રહે ગરીબજ થાઈ.— ૪.

ઝાશુકની ફરીઆદ

[સેરવી—ગજલ.]

(ખુલખુલે રાયદાને પુષ્પા—એ રાહ.)

- ફીરાકે આરાકને કીયા હાએ જીગર મેરા ચાક,
ખીન તેરે દેખેસે ચાર ચશ્મો જલકે હોતી ખાક.—૧.
- એશ્કકે ખંજરસે તેરે કાતિલ હુધ મેં અએ સનમ,
જલતી હું જુદાઈમેં તેરી જ મેરા હોતા હલાક.—૨.
- પાઠં અખ આરામ દીલમેં તુજ ખગયર ફૈસા સનમ,
નેનોમે ખેખખર તેરે ખોદીએ અકલો અખલાક.—૩.
- આતા જખ તસવ્વર તેરા સુધ મેરી હોતી ખેકામ,
રોતી સુખોશામ તેરે મુલાકાતકી હું મુશ્તાક.— ૪.

પ્રેમનો અગ્ની.

[સીંધ સેરવા ગજલ.]

(ફન્યામાં ખરકશરી કોઈની—એ રાહ.)

- દુઃખ પ્રેમાગ્નીનું ભારે ના કોથી ખમાય,
જીવ અને તન જલે દીલ તો ખલી ખલી જાય.—૧.
- છુટવું તેનાં ખંધમાંથી નિત્ય કઠણછે,
જલ ડાલે ડાલે પણ કદી ના ખુજાય.—૨.
- પંડીત મૂર્ખ અપટ સુદધા અનાડી સરવે,
પ્રેમાગ્નીથી દીલમાં છાના દુઃખી થાય.—૩.
- નામ પ્રેમનું અકાફ ધા ખુરો અતીસ,
ભાગે દીલમાં ત્યારેજ તેનો મર્મ સમજાય.—૪.

દલગીર થાવું નહીં.

[ભેરવી—દાદરો.]

(મઝે જગાઝે હારીરે—ઝે રાહ.)

સુનો ખાત મોરીરે, નાહીં ગમ કરોરીરે.—૧.

ગમ કરતા હઝે મગઝકો ખીમારરે,
ન હો રન્જે અલમમે મરીરીરે.— ૨.

ભલાઈ કરવી.

[ભેરવી—૫૬.]

(માથક દરદ થું નજી—ઝે રાહ.)

ભલાઈ કરોરે ઝો ભાઈ,
ભલાઈ છે કામ ઝેક ખુદાઈ.—૧.

ભલાઈ કરો તો આવશે આગલ,
સહાય સદા થાઈ રે;
યામશો ચાહ્યા રખના લોકની,
કીર્તિ યોમેર ફેલાઈ.— ૨.

‘હાતમ’ ‘મુનીરશામી’ ને કાજે,
ભટકયો જંગલ નર્ધ;
થયો હુરાન ખીજને ખાતર,
ઝે તે કેવી ભલાઈ.— ૩.

જનમ્યા આપજી આ દુન્યામાં,
કરવા ભલી ભલાઈ;
ખદલો ભલાઈનો ભલાઈ ત્યારે,
કાંય નહીં કરતા ભલાઈ.— ૪.

જુવાની.

[લિરવી—ગજલ.]

(નહીં જાતે અખમુજકો—એ રાહ.)

જુવાની છે ખીલતું રે જીંદગીનું ફૂલ,
જુવાની છે નંગ જીવતરનું ખેમૂલ.—૧.

જુવાનીમાં મેહુનત ને આશાએસરે,
જુવાની છે ઉમેદનાં આડોનું મૂલ.—૨.

જુવાની કીધી જેજું ખાતિલ અરે,
તે છે મીસ્લે ખાગવનનું ખુલખુલ.—૩.

જુવાની ખરે, ધણુ સ્થાની નથી,
સદાની તોફાની દીવાની ખીલકુલ.—૪.

માશુકને અરજ.

[લિરવી પહેત.]

(અજીત રાજ માફ નગતમાં—એ રાહ.)

અજખ નૂર તુંજનું અએ માશુકે મન,
દહન છે શુલાખી અજખ ગૂલખદન.— ૧.

નાઝ ને નખરાં ને કદ ખુશ ખુખ,
થયો તારો આશક એ પ્યારી મહેબુખ.—૨.

ઝુલફોમાં તારાં ગીરફતાર છું,
હું ઝવેરની મુર્તિનો પુંજનારહું.— ૩.

રૈહમ કર મુજ પર અએ રૈહમદીલ નાર,
રાત ને દીવસ ખેસખર ખેકાર.— ૪.

મોહખતી તીરથી છું જખ્મી દીલખર,
રહેછે જગરમાં રૈ તારું સ્મર.— ૫.

માશુકના ધનકારને યાછી અરજ.

[ભિરવી—હુમરી.]

(કરવટીયાં લેનેદે—એ રાહ.)

ધનકાર નહીં કરરે,
મધુર મધુર મનમોહન જગર.—૧.

મોહખત તારી કલેજે લાગીરે,
તલપ તલપ માફ ઉછલે જગર.—૨.

દોસ્તી.

[ભિરવી—ગજલ.]

(પૈસા તમામ જગમાંછે—એ રાહ.)

દોસ્તી છે સારી ખુદરતની એક નેક ભલી નેમ,
વન દોસ્તી દુન્યાનો વહેવાર ચાલે કેમ?— ૧.

દુઃખીઆરાં આદમીને છે દીલાસો દોસ્તી,
વધે મોહખત માયા સરવે વધે દોસ્તી જેમ.—૨.

દોસ્તીછે ખંધન દુન્યાનું ખનાવે કામ ખડૂ.
કરો દોસ્તી દાનાવોની જ્ઞાન વધે તેમ.— ૩.

ખુરો વખત.

[સીંધ બેરવી—ગજલ.]

(જખ તલક એ જં દગાંની—એ રાહ.)

સુનો પ્યારાં વકત આ આશનાઈનો નથી,
ખુરી ખુરાઈનોછે એ ભલી ભલાઈનો નથી.— ૧.

માખાપ ભાઈ ખેન દોસ્તો સગાં વહાલાં કોનાંરે,
આયો વખત ખુદાઈનો જ એ વફાઈનો નથી.—૨.

ચારી નથી રહી હવે રહી દીલદારી નથી,
ખદ ખસલત જમાનોએ ભલી ખુદાઈનો નથી.—૩.

ધરકે હકીકી.

[બેરવી—ગજલ.]

(કયા ખેઝાન આઈ ચમનમે—એ રાહ.)

કરતા નેકો જસે ઉલફત વોહ માશુક ખુદા હએ,
હએ જો આશક જસકા દાના વોહ માશુક ખુદા હએ.—૧.

હએ જો પાક ઉલફત વોહ ધરકે હકીકી હએ,
જન શીદારે હોવે જસપે વોહ માશુક ખુદા હએ.—૨.

ધરકે ગફફારસે ન છુટે ધરક ધનસાનકા કખી,
ઝુલફોમેં જસકે ગીરફતાર વોહ માશુક ખુદા હએ.—૩.

પરવાના જસકા દીવાના હો શમઆઝ વોહી હએ,
હએ ખલખલ જસપે માઈલ વોહ માશુક ખુદા હએ.—૪.

ફાની જીંદગી.

[જોગીઆ આસાવરી—ગજલ.

(અબ આબ નજર તાલેમે દીદાર—એ રાહ.)

ફાની આ જીંદગીમાં કોઈ સલામત નથી,
આફત છે ઘણી પણ કોઈ હયાં રાહત નથી.— ૧.

કોલા ખાયછે બહાણુ આપણું જીંદગી દરીઆમાં,
તોફાની એ વમલથી કોઈ અનામત નથી.— ૨.

અનુની એ સાગરમાં છેજી ખરાબા ઘણા
કીસતી જે ભાગી તેની કોઈ મરામત નથી.— ૩.

પેદેલવાન અમાર ઉમરાવ સરદાર નેક નથી રહ્યા,
થયો ‘જમશેદ’ ખી ફના કોઈ અમાનત નથી.— ૪.

પૈસો ટકો એશ આરામ મોખત માયા રૂખ,
એ સરવે ફનાંછે કહૂં માનો ગલત નથી.— ૫.

પ્રિત.

[જીંજોટી—ગજલ.]

(ગમે ફરીમે જ જલતા હૃદયે—એ રાહ.)

કહો કોણે નથી કરી જીવતરમાં આ જીગરની પ્રિત
પ્રિત પ્યારી સદા એછે જગત જેહાનની જીત.— ૧.

દોહરા { પ્રિત તેની કરીએ જે પ્રિતની જાણે રીત,
કોઈ અનાડીશે કબૂ કરો નહીં પ્રિત;
પ્રિત કરવી સારીછેજી પ્યારી હરદમ ખુદાની પ્રિત.— ૨,

દોહરા { દુઃખ હોય જે પ્રિતનું તો કરે નહીં કોઈ પ્રિત.
પ્રિત કરતાં વાંધો પડે ખલેરે એવી પ્રિત;
પ્રિત પ્યાર પ્રેમથી મલે હીત નિત નિત.— ૩.

દોહરા { કહે આલમ કરવીછે મુશ્કિલ હિતની પ્રિત,
એ સંધુ ગલત જાણો છે મુશ્કિલ પ્રિતની રીત;
પ્રિતે શુભ સંસાર મને કરો એવી પ્રિત અજીત.— ૪

સત્યતા રાખવા વિષે.

[જાંનેટી—૫૬.]

(સામું એક પ્રથમ નામ—એ રાહ.)

સત્ય સત્ય સત્ય સત્ય સત્ય વદો બાઈ,
હરે રાખો સત્ય વાત સત્યનાં શુણુ બાઈ.—૧.
સત્યતાથી રહો સદા વિવેકમાં સમાઈ,
અસત્યનામાં રે લેખો શોભા નવ કાંઈ.— ૨.
લિજ્ય વિજ્ય સત્યછે એક મૃદિ માંહી,
જૂઠાંનો કાય થાશે તને જૂઠીરે જૂઠાઈ.— ૩.

શોખ.

[જાંનેટી ગજલ.]

(૫૬ ગાથે નજર સોની કુખીનીપર—એ રાહ)

સોધાવે શોખ હુન્યા બાઈ, વધારે રે શોખ નવી નવાઈ,
શોખ કદાચ કરે ખરાઈ, શોખ વધારે રે શોખાઈ.— ૧.
શોખ ધણુરે કોઈ ચીજનો, નહીં રાખોરે દીલમાં કોઈ,
મને નહીં કોઈ ચીજ પછી, રહો તમેરે દલગીર થઈ.—૨.
શોખ રાખોરે ને હદમાં, સંતોષથી રહો ખુશમુદામ,
શોખ હોય નેક કરે કાયદો, ચલાવે તમને રાહપર થાઈ.— ૩.

જુગાર.

[લલિત છંદ.]

(જગત જીવના—એ રાહ)

જૂગાર ખદ કામ, જૂગાર ખદ નામ,
ઉપજે ખરાખી ખડૂ, માઠાં પરાણાંમ.—૧.

વખત સારો જાય, નુકસાન તનનું થાય,
રમે કોઈ જૂગાર, હાણુ આખરૂની થાય.—૨

સ્વભાવ ખગડે નેક, પૈસા ટકા જાય,
કરજ કરકું પડે, કજીઆ કુટુંબમાં થાય.—૩.

માંગનારા રડે, ચોરવા મન થાય,
નાશ ફજેતી સાથે બહાલાંઓનો થાય.—૪.

કરે ખૂનખી પછી, ભયંકાર હાલ થાય,
આપધાતે આવે અંત, જીવ પ્યારો જાય.—૫.

મારામારી કરવી નહીં.

[જુલો કાફી]

(હાર મોક્ષી હાય હમે હાર મીલી---એ રાહ.)

નાહીં કરો નાહીં કરો ટંટા નામે વર,
મીટે નઝા મીલે રાહત કરો દોસ્તી ગર.—૧.

શીતનેઅંગીઝ રહેગા દાયમ ખસ્તા દીલ આખીર,
રહોંગે કાયમ ઈઝતમેં હોવે ન ઝર મગર.—૨.

દરેક ચીજ નકામી નથી.

[ગારા જીલ્લો—હુમરી.]

(એજ બીટીયાં લગાઈ---એ રાહ.)

વાજબી હુએ હરશએ આલમમે અરે એ સાહેબો,
સમઝનાં નહીં કમ ચીઝકો કમમે અરે એ સાહેબો.—૧.

અઢલાદને ખનાયા હુએ હરચીઝ આદમકે લીય,
ભુલો નહીં અહેસાન ઉસકા દાસ દમમે અરે એ સાહેબો.—૨

ખરું ધનસાન.

[જીલ્લો—ગજલ.]

(ફીર ફુખારા ઇશકકા દીલપે અસર---એ રાહ.)

સય આદમ હુએ જો વોહ રખતા કાબુ હવસપે હુએ,
સય હુએ જો લેતા નામ રખકા વોહ લક્ષપે હુએ.—૧.

સય હુએ જો હેતા નહીં આઝાર કીસકો,
સય હુએ વોહ રન્જે દીગર લેતા ખુદ નક્ષપે હુએ.—૨.

સય હુએ ચલતા ખુદાકી રાહમે સખોરોજ,
સય આદમ કરતા નેકી ખદીકે એવઝપે હુએ.— ૩.

ખાદે તે પડે.

[જીલ્લો—ગજલ]

(ન કર મારે ખચેરીસે ખતીયાં---એ રાહ.)

પામીએ જેવું કરીએ તેવું, ઠરાવ્યું એવું જાણી જગતમાં.—૧.
ફસાવા કાળે કોઈ આદમને, રાખશો વેર તમારા મનમે,
પડશો આવી તમ ઉલટા વધનમે, નહીં લોટોજ એવી કોઈ
ગતમાં.—૨.

જાણીએ કહેવત ‘ખાદે તે પડે’ ઠરાવતાં લુચ્ચો પોતેરે ઠડે,
મારવા કોઈને ઘાટ જે ઘડે, જાણાઈ આવેરે તેવું ઝટપટમાં. ૩.

આગલો વખત.

[ધનાસરી—કાહારવો.]

(હરી ખેવચની નહીં યાદએજ—એ રાહ.)

કેવો આગલો વખત જીએ કાંઈ ગયોરે,
જીવો કાંઈ ગયોરે જીએ કાંઈ ગયોરે.— ૧.

નહીં મલ્લે દોલત કંઈ શોભા ઠાકમાડ,
નહીં આગલો દોર હવે ખાકી રહ્યોરે.— ૨.

સત ગયું એકીન ગયું હીમત ને હીકમત,
નથી વિવેક ખાકી નહીં સાહસ રહ્યોરે.— ૩

પોતપોતાનું ફોડે સૌ નોકરી શોધે,
નહીં નહીં ખોલોલો વેપાર રહ્યોરે.— ૪

કજીઆ કંકાસ નિંદા વધી પડયાં ખડૂ,
નથી ખ્યારાં જીગરોમાં ખ્યાર રહ્યોરે.— ૫.

ધીરજ.

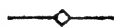
[માંડ—ગરબી.]

(જગમાં સુમાવ્યો જન્મ જેણે---એ રાહ.)

ધીરજ ધરોજી ધીરજ છેજી ગુણવંતી ઘણી,
પામો ખદલો ધીરજનો ધીરા વીરા ખની.—૧.

છે કડવી ધીરજ પેહલી ફલ મીઠાં જાણારે,
નીતિ રતિ વાળીછે ગંજીર માનોરે;
વરસેછે જેવી નીર છાતી વાદળી ખની.— ૨.

ધીરજછે દુઃખમાં દીલાસો શિક્ષક ગર્વમાં,
ધન ધીરજનું ન્યાયછેજી શ્રેષ્ઠ સર્વમાં;
મૂરવીર કરે એવીછે પૂરી ધીરજ રખની.— ૩.

ખખીલ વિષે.

[જીદલો—ગજલ.]

અએ ૨૧કેકમર—એ રાહ.)

મુંડ કાલા ખખીલોંકા હરખાર હએ હોતા,
સખીયે સાહયા ખુદાકા હરખાર હએ હોતા.— ૧.

ખખીલ ખાતા પીતા નહીં ઝૌર દેતા કુચ્છ ખક્ષીશ,
ચયન ઉનકો ખીન ઝર નહીં હરખાર હએ હોતા.— ૨.

જયત્રા જલ ઝૌર લૂટા કોઈ દીન ઝરે ખખીલ,
મારતા જીકો ખુદ વોહ હરખાર હએ હોતા.— ૩.

કુદરતનો ખાહાર.

[સીંધ કાફી—ગજલ.]

(તુમારે દોરેમે હનને સારી---એ રાહ.)

ખીલી ખસંત ગુલઝાર કૈસી આઈ ખહાર ચમનકી ઐસી,
અંજુવા મોરે ખનખન કુલે આઈ ખહાર ચમનકી ઐસી.-૧.

પીપી પપૈયા પુકારે પુકારે જુલજુલ ચમનમે શોર મચાવે,
કોયલ મોર ખોલેખોલે પલપલ આઈ ખહાર ચમનકી ઐસી. ૨.
સખઝ ઝદ સુખ સફેદ દેખ દેખકે અંજ ગઈ અંખીઆંરે,
ગુલાબ ગુલગુલ સમન સમનસે આઈ ખાહાર ચમનકી ઐસી ૩.

સાદાઈ રાખવા વિષે નશિહત.

[મુલતાની—પદ.]

(રસતમ કર આરામ, મેહેલમાં---એ રાહ.)

સુનો ધરીને ધ્યાન,
ભાઈઓ, સુનો ધરીને ધ્યાન.—સુનો
ભપકો સપકો ને એશકાઈમાં,
નથી કાંઈરે માન.—ભાઈઓ

સાદાઈમાં છે ખરી શીલસુશીરે,
એજ છે ખેતાખ ને ચાન.—ભાઈઓ

દમામ દોર ઇતરાટ ખાલી,
કરશે તમને નુકશાન.—ભાઈઓ

ખરી ખુખીછે સાદાઈમાં ભરી,
દમામ ના કરો ઓ નાદાન.—ભાઈઓ

કુલ સાદાઈનાં વીણા સદાન્ને
ફલસો ફળ કુલ સમાન.—ભાઈઓ

દગો કરવો નહીં.

[પીલુ—ગજલ.]

(નચ્ચેના લગે સો ભગે---ચ્ચે રાહ.)

કરો નહીં હરગીઝ દગા કીસીસે
ડરો યૌફસે રખકી મરઝીસે.—૧.
દગાખાઝ હોગા ખવાર આખીરકો
રહો ખાવફા તુમ આહલે કરમસે—૨.

ખુરાઈ કરવી નહીં.

[માંડ હુમરી.]

(મનોરી છોરી---ચ્ચે રાહ.)

સુનો તુમ, ભલાહો કરો મત ખુરાઈ.—૧.
કરતી હુચ્ચે ખવાર, ચ્ચેસી ખદ અતવાર
ખુરાઈ હુચ્ચે ના સન્નઈ.—૨.

આશકની ફરીયાદ.

[ગૌરી—ગજલ.]

(ખીમાર હું મચ્ચે કાજ્રમે---ચ્ચે રાહ.)

હોરન દેખકે પ્યારીકા દીવાના હોગયા,
આગે શમઆફકે મચ્ચે પરવાના હોગયા—૧.

લીલાહ કયા મએ કરું અખ છતીઅન ધૂળે,
મુસ્કલ પ્યારીકે ઇસ્કસે છુટના હોગયા.—૨.

તીરે અખ કમાસે ઘાઇલ હુવા હું મએ
ખીમાર કાતિલ નૈનોમેં દીવાના હોગયા.—૩.

હાલત એ કેરી હુઈ ઝૌર એ કયા હુવા,
અખ જન જનકા મેરે ખહાના હોગયા..—૪.

દોરંગી—દુન્યા.

[ખીતુ—૫૬.]

(સાલ ગોપાલ ઉમંગ થર—એ રાહ.)

દુન્યા દગાખાજ છે નીરાધાર,
રહો નહીં રહો નહીં ભરોસે આ ધાર.—૧.

કાયા માયા ધન દોલત ખોટાં,
ભૂલો ના જીવાની જોખન જેખદાર.—૨.

દોસ્ત આસનાવ સૌ નામનારે,
જંદગી જોરખી નાપાયદાર.— ૩.

હસતાંનું સુલટું ને સુલટાંનું હલટું,
ખને સૌ ખને સૌ કારો અપાર.— ૪.

કેાઠને દુઃખ દેયું નહીં.

[જગલો જીલ્લો—હુમરી.

(છ બારે રમરે નિરદય વેરી—એ રાહ.)

રે દેવો નાહીરે કીસકો આઝાર
સુનો મેરે યાર, હુશીઆર, હો
ગમખવાર.—દેવો૦

અઝલમપે હરખાર, ખુદાકી પડે માર
મત દેનાં રન્જ ઝીનહાર.— દેવો૦

થયું તે થયું.

[કૌંસીઆ—ગજલ.]

(૬૧૬ વોહ આતશે સોનં હુએ---એ રાહ.)

- સોંચતાયા કયા હુવા મૈં, જો હુવા સો હુવા,
કરતાયા અર્જ આગે રખકે, જો હુવા સો હુવા.— ૧.
- હોગયા એકખાર જો વોહ, શીર કણુ હોતા નહીં,
ખતા કીયા લા ફહમ જો, જો હુવા સો હુવા.— ૨.
- છૂટા તીર કમાંસે જો વોહ, શીર કણુ આતા નહીં,
હુવા એકખાર મૈં કતલ, જો હુવા સો હુવા.— ૩.
- જો હોનેકાં સો હોગયા, મત કરો ફુચ્છ ધઝતેરાખ,
જો ફુચ્છ હુવા હમસે હુવા, જો હુવા સો હુવા.— ૪.

ધશ્વર સઘલે ઠેકાણેછે.

[કલ્યાણ ભોપાલી—ગજલ.]

(આપકા મુશતાકહું મઝેં આધઝે----ઝે રાહ.)

- અહલાહ અહલાહ હઝે કોનો મકાનમે,
અહલાહ અહલાહ હઝે હમારે ધ્યાનમે.—૧.
- જાહીર અહલાહ ઝૈર હઝે અહલાહ ખાતીનમે,
હઝે અહલાહ અંદર જમીં આસમાનમે.—૨.
- ઘરમે અહલાહ હઝે અહલાહ વીરાનેમે,
કુહમે અહલાહ હઝે અહલાહ કુલપાનમે.—૩.
- રસ્તેમે અહલાહ અહલાહ હર નૂરમે,
નાયમે હઝે હઝે અહલાહ સુર તાનમે.—૪.

દુવા.

[જંનેટી—દાદરૌ.]

(જુજ ખીન સઘયાં નીકસજઆ—ઝે રાહ.)

- રે ખાનુ ગ્રહસ્થો તમ લેવો દુવા મારીરે.—૧.
- ‘સરોદે ચમન’ આ ધરંહું તમ હજુરમાં,
મલશે નશિહત એથી સારીરે.— ૨.

સલામ.

[કલ્યાણ—ઈંગ્લેન્ડ.]

(મફરે માયો ખેના મારી---એ રાહ.)

સલામ હમારી રંકની લેવો શેડ સાહેબ મેહરખાન,
 કલામ દોવા આશિષના દેઉં તમને ઓ કદરરાન;
 મેહર ખુદાની રેહેજે રેહેજે તમ ઉપર સદા,
 પડજે નહીંરે કદી કોઈપર રન્જ કે આપદા.

કોરસ { સલામ સલામ સલામ, સલામ ખાસોઆમ
 'સરોદે ચમને નશિહત' વાંચો મલે તમને આરામ ૧.

ઈજ્ત હોરમત આખર પામો ઓ નેકીના શરદાર,
 માંગી માફ ખતાની પાસ તમ માનું છું તમ ઉપકાર;
 સલામ સલામ ખાઈ ખાનુઓ સલામ દોસ્તો હાલ,
 જુગ જુગ જીવોરે સુખી થઈ તમ ખચ્ચાં ખાલગોપાલ.

કોરસ { સલામ સલામ સલામ, સલામ ખાસોઆમ
 'સરોદે ચમને નશિહત' વાંચો મલે તમને આરામ, ૨

